

derne og se udover. Saaledes er det ogsaa med den, hvis Liv er stængt inden et Sprogs strange Begrensnings. Der trænges lidt videre Rum for at se udover Verdensudviklingens Gang og staa uafhængig og fri i Livets Strid.

Men det er ikke alt, som behøves for en jund og fri Udvikling, at der rives ned Stængsler og Gjærder rundt om os. Den som vil være fri, for ham er det det vigtigste, at hans Land er gjennemtrængt af Sandhedens uroffelige Overbevisning, saa at han i det Virvar af Verdensliv, hvori vi kastes ud, ved haade hvorfra han kommer og hvor hangaard, känner haade Livets Kilde og Livets Maal.

Derfor er det vor Skoles Bestræbelse i alle Ting at vise bort fra de vækslende Lærdommes Veir, som blæser over Folkehavet, og hen til den einfoldige Sandhed, som alene kan give Hjertet Fred og Landen Maal. I Historiens brogede Mangfoldighed at finde den røde Traad, som er Guds Finger, der fører og leder den hele Bevægelse mod dens Maal, det er Hovedsagen for den, som vil blive en fri Mand i et frit Folk. Med aaben Pande og freidigt Blik tør den gaa ud i Striden, som ved, at hvordan det end gaar, saa er der Vei for den, som drives af Sandhedens Land. Hvor mange der end synker og falder paa alle Sider, Sandheden staar dog lige uroffet, og i den er der bestandig ny Styrke og nyt Lys at finde i Næd og Mørke.

Land er det, hvorom det gjælder; og at Landen skulde have sin Vei og sit Virke iblandt os, derom er det, vi har bedet, derfor er det, vi har arbeidet ved Augsburg. Ikke ved mange Regler og mange Baand har vi prøvet at samle og bevare de unge, men vi har prøvet at sætte vor Tro og vor Lid til Landens Magt over Hjerterne til Sandhedens Seier i Livet. Og vi er ikke blevne beskjæmmede. Trods alle Feil og Mangler ved vor Skole, trods alle de uhøre Banskeligheder, vi har habt at kjæmpe med, saa er dog Augsburg blevet et aandeligt Hjem for mange unge Hjerter, som længtes efter Lys og Sandhed.

Og naar jeg mangen Gang med Forbauselse har spurgt mig selv, hvad det er, som knytter os saa forunderligt sammen, saa er der intet andet Svar at finde end dette: Det er den aandelige Friheds Magt, som har gjort Augsburg til et Hjem med Lys og Barme, med venmodige og glade Minder.

Saa er det dette, vi prøver at fåste i vores Sjæle som et dyrebart,